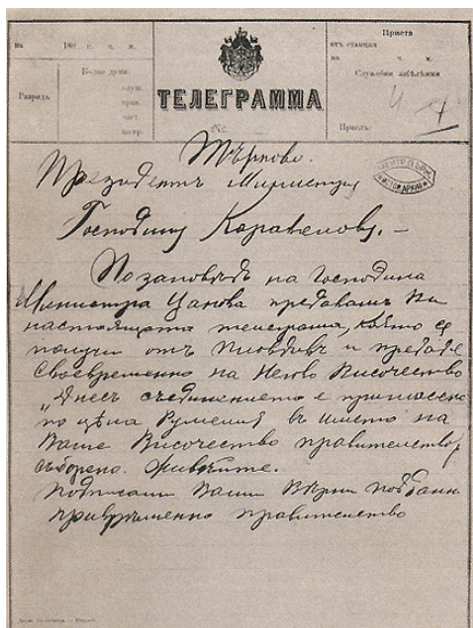

СЪЕДИНЕНИЕТО НА КНЯЖЕСТВО БЪЛГАРИЯ И ИЗТОЧНА РУМЕЛИЯ –1885 Г. Материалите са подготвени от Ангел Петров, E-mail: krepostnik@mail.bg

Телеграма от Временното правителство на Източна Румелия до председателя на Министерския съвет на Княжество България Петко Каравелов за обявяване на Съединението. Пловдив, 6 септ. 1885 г. Централен държавен исторически архив - София

“Съединението е първият етап от борбите за национално обединение на българите, разпокъсани от Берлинския договор. Едно събитие, което започва да се подготвя почти веднага след подписването му чрез комитетите “Единство”. Знаменателно е, че те се създават от дейците на националноосвободителното движение от възрожденската епоха – Захари Стоянов, Стефан Стамболов, Петко Каравелов, Иван Андонов и дуги съратници на Левски. Трябва особено да подчертаем тази приемственост...

То е наистина звезден миг на небивало единение между управляващ елит и народ, между бедни и богати, дори между силите на реда и революционерите. Всъщност в Източна Румелия начело на Съединението застава цялата милиция, т.е. въоръжените сили на областта начело с командира си майор Данаил Николаев. Цялата нация се вдига в името на това единение.”

/Из интервю на чл.кор. Георги Марков: Кралица Виктория пуска Съединението. – Стандарт, бр. 4549, 6 септ. 2005 г., с. 8./

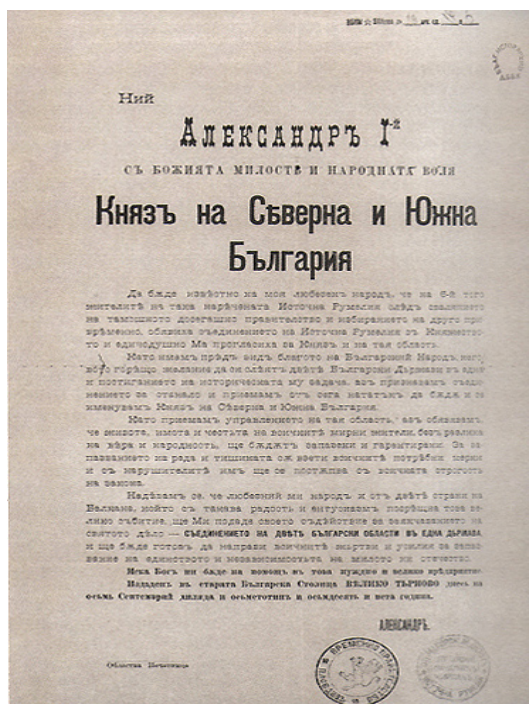
“Идеята за Съединението датираше още от самото учредяване на автономията. След първите съзаклятия за нейното осъществяване тя обаче малко заглъхна...

След като завзеха властта, носени от вълната на Съединението, те (“съединистите”) трябваше да се обърнат сега срещу нея и на тия, които им напомнюваха вчерашните обещания, да отговарят: “Не му е сега времето!”

Разочарована жестоко в хората, подир които бе тръгнала с такива възторжени надежди, масата изпитваше сега едно тягостно чувство на неудовлетвореност, нещо немирно, бунтуещо се и ожидателно. С неизказана мъка тя вече понасяше румелийския режим, готова да се повдигне при първия позив.

Тоя позив излезе от Захарий Стоянов и от неговата група. Захарий и другарите му подеха идеята за Съединението без ясни намерения. Отначало това беше една девиза за борба срещу “лъжесъединистите”, които бяха изменили на народния идеал.”

Радев, Симеон Строителите на съвременна България. В 2 т. Т. 1. Царуването на княз Александър (1879 - 1886). С., Български писател, 1990, с. 464, 470.

Манифест на княз Александър Батенберг за признаване на Съединението. Велико Търново, 8 септ. 1885 г. Национален исторически музей - София

“Затова главното днес е не да се овладее определена земна територия, а по-скоро да се създаде глобална комуникационна мрежа или да се завоюва място във вече съществуваща. Тъй че Съединенето, великото дело на българите през XIX век, задължително трябва да се разглежда и от глобалните аспекти на XXI век. За да остане и да я има България.”

Биков, Тодор. За да я има България – Дума, бр. 206, 6 септ. 2003 г., с. 10.